

HUGO COLLUMBIEN

CRÉATION DE TOUS PARFUMS
ESSENCES DE PARFUM
SPÉCIALITÉS

CHIMISTE - PARFUMEUR

Fraternelle Déminage

=====

Groenvinkstraat 2 - B.201

9041 Gent

6 Januari 2012

Geachte Heren,

Ik meen mij te herinneren dat in een van de vorige nummers van het tijdschrift een oproep werd gedaan om oude foto's op te sturen.

Ik ben eens gaan snuffelen in mijn archief en heb enkele foto's gevonden die u misschien kunnen interesseren.

Voor alle duidelijkheid een beetje voorgeschiedenis: ik heb mijn militaire dienst gedaan in de Schoolbatterij van het 1^e Artillerieregiment in Gent, Klasse 1936-1937. Bij het uitbreken van het Von Rundstedt-offensief werd ik terug gemobiliseerd in December 1944 en aangeduid voor een Fusiliersbataljon in Tervuren dat onder het bevel stond van Majoor Baekeland.

Toen in Maart 1945 de Ontmijningsbataljons gesticht werden, werd ik overgeplaatst naar het "Bataillon du Littoral" in Brugge dat onder het bevel stond van de Majoor Samijn. Wij kregen er gedurende een 6-tal weken een opleiding waarna de 6 compagnies verspreid werden over de Belgische kust. Mijn compagnie kreeg haar vaste stek in Oostende. Het 1e en het 3e peloton bestond uit vrijwilligers, mijn peloton, het 2e bestond uit "rappelés" van de Genie. Het was niet zo moeilijk om vrijwilligers te vinden want die kregen iedere dag een "gevaarpremie" van 100 fr., iets wat in die tijd toch geen onaardig bedrag was. De mannen van mijn peloton lieten mij onmiddellijk verstaan dat ze niet van plan waren ooit een voet in een mijnenveld te zetten aangezien zij geen vrijwilligers waren en niet verplicht konden worden een gevaarlijk werk uit te voeren. Ik zei: "O.K. Ge moet in het mijnenveld niet gaan, maar ge moet wel komen kijken hoe ik dat doe. Dat vonden ze wel interessant.

Na nauwelijks één week zaten zij, niettegenstaande hun belofte, allemaal in het mijnenveld en met een dergelijk enthousiasme dat zij onvoorzichtig werden. Ik moest hen regelmatig intomen, zo was er een die, na een mijn blootgelegd te hebben, ze gewoon opnam zonder er aan te denken dat zij "gepiëgeerd" kon zijn. Het zal voor een buitenstander wel onbegrijpelijk zijn dat men kan aangetrokken worden door een gevaarlijk, maar uiterst boeiend werkje, maar daarbij al te vaak het gevaar vergeet. Enkele woordjes uitleg bij de foto's.

Foto 1: Begin Mei 1945: Reserve-Onderluitenant Collumbien en Albrechts maken zich klaar om de eerste mijnen te verwijderen uit de Hippodroom Wellington. (Er lagen er 5.000 (!)).

Foto 2: Een Tellermine (5 K^o TNT).

Foto 3: Op het laatst van de campagne kregen wij de "hulp" van Duitse krijgsgevangenen, maar dat waren geen Duitse geniesldaten die iets afwisten van mijnen. Dat waren vrijwilligers die waarschijnlijk daardoor vroeger uit krijgsgevangenschap zouden komen. Die moesten dus eerst een korte opleiding krijgen. In feite hebben wij daar veel tijd mee verloren en hadden vlugger en beter kunnen werken zonder hun "hulp". Ik heb het nog meegemaakt dat een van mijn mannen die fungeerde als bewaker het stuntelig gedrag van onze helpers niet meer kon aanzien en tegen hem zei: "Hier, pakt mijn geweer, ik zal u eens tonen hoe het moet." (Le monde à l'envers) De reserve-officieren werd gedemobiliseerd op 31 Januari 1946.

Met vriendelijke groeten.

Ere-Reserve Kapitein Kommandant van
de Artillerie Collumbien